ततो देवगृहद्वारशिलामध्यास्त स क्षणं ।
तेजोविशेषचकितैर्जनैः परिहृतान्तिकं ॥ ४२३ ॥
नर्तकी कमला नाम कान्तिमन्तं ददर्श तं ।
असामान्याकृतेः पुंसः सा ददर्श सविस्मया ॥ ४२४ ॥
अंसपृष्ठेऽथ धावन्तं करं तस्यान्तरान्तरा ।
अचिन्तयत् ततो गूढं चरन्नेष भवेद्भव ॥ ४२५ ॥
राजा वा राजपुत्रो वा लोकोत्तरकुलोद्भवः ।
एवं ग्रहीतुमभ्यासः पृष्ठस्थाः पर्णवीटिकाः ॥ ४२६ ॥
अंसपृष्ठेन येनायं लसत्पाणिः प्रतिक्षणं ।
लोलश्रोत्रपुटो मदोत्कमधुपापातात्ययेऽपि द्विपः
सिंहोऽसत्यपि पृष्ठतः करिकुले व्यावृत्त्य विप्रेक्षिता ।
मेघोन्मुख्यशमेऽप्यशान्तवदनोद्गीर्णस्वरो वर्हिणश्चेष्टानां
विरमेऽत्र हेतुविगमेऽप्यभ्यासदीर्घास्थितिः ॥ ४२७ ॥
इत्यन्तश्चिन्तयन्ती सा कृत्वा संक्रान्तसंविदं ।
सखीमभिन्नहृदयां विससर्ज तदन्तिकं ॥ ४२८ ॥
प्राग्वत्पृष्ठं गते पाणौ पूगखण्डांस्तयार्पितान् ।
वक्रेऽक्षिपञ्जयापीडः परिवृत्त्य ददर्श तां ॥ ४२९ ॥
भ्रूसंज्ञयासि कस्य त्वं पृष्टाया इति सुभ्रुवः ।
ददत्या वीटिकास्तस्या वृत्तान्तमुपलब्धवान् ॥ ४३० ॥